

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Elena Covalenco și Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către partea vătămată Rogojina Agafia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Filipciuc Alexandru Alexandru, născut la 30 octombrie 1990, originar și domiciliat în s. Rotunda, r-nul Edineț

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. de la 02 august 2012 pînă la 28 noiembrie 2012 (prima instanță)
2. de la 24 ianuarie 2013 pînă la 10 aprilie 2013 (instanța de apel)
3. de la 20 august 2013 pînă la 30 octombrie 2013 (instanța de recurs).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoriei Edineț din 28 noiembrie 2012 **Filipciuc Alexandru Alexandru** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată inculpatului a fost adăugată parțial pedeapsa executată de el în baza sentinței din 15.03.2012, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 1 (unu) an 2 (două) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea civilă Rogojina Agafia a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că la 15.11.2011, cet. Filipciuc Alexandru, aproximativ pe la orele 20-21:00, fiind în stare de ebrietate, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în curtea gospodăriei cet. Rogojina Agafia din s. Vancicauți, r. Edineț, unde, apropiindu-se de automobilul acesteia de model VAZ-2106, n/î OC AA 165, a demontat și a sustras 4 roți cu raza jantei 13, cu jante și anvelope în complet, la prețul de 940 lei bucata, cauzînd astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 3760 lei.

3. Sentința a fost atacată de către partea vătămată, care a solicitat încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune și atragerea la răspundere penală a coparticipanților la această infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2013 a fost respins ca nefondat apelul declarat fiind menținută sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că la examinarea cauzei instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și

în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor inculpatului conform art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, în limitele învinuirii aduse.

Totodată, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului s-a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și s-a ținut cont de circumstanțele reale și personale în privința inculpatului, care a comis o infracțiune mai puțin gravă, s-a ținut cont de motivul infracțiunii, de persoana inculpatului, care a recunoscut vina, a reparat parțial prejudiciul adus, faptul că execută pedeapsa stabilită prin altă sentință, la fel s-a ținut cont de influența pedepsei asupra corectării vinovatului fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare.

La fel instanța de apel a statuat asupra faptului că pedeapsa numită este echitabilă faptelor infracționale săvârșite de inculpat, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

S-a mai indicat și faptul că partea vătămată în apelul său nu a adus careva motive a cerințelor sale, totodată nefiind solicitată cercetarea suplimentară a probelor, argumentele expuse fiind în contradicție cu circumstanțele stabilite de instanța de fond pe parcursul examinării cauzei.

Referitor la alte persoane presupuse de A. Rogojina că au participat la comiterea furtului dat, instanța de apel a indicat că instanța de fond a judecat cauza penală în limitele învinuirii formulate în privința lui A. Filipciuc, iar potrivit ordonanței de disjungare din 19.11.2012 /f.d.79/ au fost separate materialele cauzei, în gestiune aparte pentru stabilirea persoanelor necunoscute și verificarea complicității lor la săvârșirea infracțiunii pe dosarul în cauză și primirea unei hotărâri obiective.

Au fost apreciate critic și afirmațiile invocate de partea vătămată că a rămas cu paguba nerestituită, deoarece aceasta a declarat că i-au fost întoarse 4 roți, dintre care una nu-i aparține, totodată a înaintat pretenții materiale în sumă de 1500 lei și 940 lei pentru roată, a solicitat să-i fie reparat automobilul, la fel a solicitat repararea prejudiciului moral în sumă de 3000 lei, fără a motiva cerințele sale, la momentul judecării cauzei nefiind posibilă stabilirea cuantumului despăgubirilor cerute și fiind lăsate pretențiile părții vătămate spre soluționare în ordine civilă, soluție care la părerea instanței de apel a fost corectă și în corespundere cu prevederile legii.

La fel a fost considerat neîntemeiat argumentul părții vătămate referitor la faptul că a fost purtată pe drumuri și a cheltuit pentru avocat, deoarece în sensul dat afirmațiile erau declarative și nu au fost dovedite.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare aceleași instanțe în alt complet de judecată.

În motivarea sa, recurentul a indicat că față de inculpat a fost aplicată pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal, contrar criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 alin. (1) Cod penal și contrar prevederilor art. 61 Cod penal, privind scopul pedepsei penale.

La fel a mai indicat și dezacordul cu concluzia instanței de apel, privind faptul că inculpatul i-a restituit parțial prejudiciul cauzat, odată ce roțile sustrase, nu le-a restituit primul, ci ea a venit la poliție și personal le-a luat de la colaboratorii de poliție.

Partea vătămată consideră că pedeapsa minimă aplicată inculpatului nu este echitabilă faptelor infracționale comise de către inculpat și nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare atât a condamnatului, cât și a altor persoane.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal consideră întemeiate concluziile instanței de apel, potrivit cărora, la stabilirea pedepsei inculpatului au fost respectate principiile generale de aplicare a pedepsei, prevăzute în art. 61 alin. (2) Cod penal, la fel cum și s-a ținut cont de circumstanțele reale și personale în privința inculpatului, care a comis o infracțiune mai puțin gravă și a recunoscut vina în faptele comise, fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele infracționale săvârșite, care-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Totodată este de menționat și faptul că în esența sa, recursul declarat, critică și soluția instanței de fond, care după părerea părții vătămate a aplicat o pedeapsa prea blîndă inculpatului.

În acest sens urmează a fi menționat faptul că potrivit art. 420 alin. (4) nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac. Astfel, din materialele cauzei se constată că în apelul declarat, partea vătămată a criticat sentința în latura civilă, privind nerestituirea pagubei de către inculpat, precum și neatrăgerea la răspundere penală a altor coparticipanți la această infracțiune, însă nicidecum nu a criticat soluția instanței de fond privind blîndețea pedepsei aplicate lui Filipciuc Alexandru.

Luînd în considerație cele expuse se constată că partea vătămată nu poate folosi calea recursului în acest caz, odată ce critica expusă în recurs se referă la blîndețea pedepsei aplicate inculpatului.

Astfel hotărîrea contestată nu a fost afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Rogojina Agafia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2013 în cauza penală privindu-l pe **Filipciuc Alexandru Alexandru**, *pe motiv că este vădit neîntemeiat*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată public la 13 noiembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului

Judecător

Petru Ursache